

B) DROBNE WIADOMOŚCI.

JAN SZTOLCMAN.

Czerwonak (*Phoenicopterus roseus* Pall.) w Polsce. — Le phoenicoptère en Pologne.

P. Stanisław Grabiński, właściciel Walewic pod Łowiczem, zabił u siebie na stawach 20 sierpnia 1914 roku egzemplarz czerwonaka (*Phoenicopterus roseus* Pall., dawniej *Ph. antiquorum* Temm.). Jest to pierwszy okaz tego ptaka zabity na ziemiach polskich. Według Władysława Mierzejewskiego¹⁾ zabito w 1869 r. na Pomorzu starego ptaka, a jednego na wyspie Rugji w 1890 r., dwa zaś młode na Śląsku w 1895 r. Według A. Bruttana (Lehrbuch der Naturgeschichte, Reval, 1865, — cytowany tamże) jeden okaz ubito także pod Rygą (Łotwa). Brehm, mówiąc o czerwonakach zabitych w Niemczech w dolinie Renu, dodaje, że wszystkie te ptaki były jakoby młode, wypadkiem tylko wykolejone z właściwych swych szlaków. Tymczasem oba ptaki zabite na Pomorzu w 1869 r. i na Śląsku w 1905 r., jak również okaz zdobyty w Walewicach są to ptaki stare. Menzber w dziele swem o ptakach rosyjskich wspomina, że według Eversmanna czerwonaki zalatują w górę rzeki Uralu aż do 52° a nawet 53° szerokości północnej. Dodać należy, że p. Grabiński ofiarował zabitego przez się czerwonaka Polskiemu Państwowemu Muzeum Przyrodniczemu.

¹⁾ Klucz do oznaczania zwierząt kręgowych ziem polskich, opracowany przez J. M. Kowalskiego, Wł. Mierzejewskiego, d-ra E. Niezabitowskiego i S. Udziele. Kraków 1910 r., str. 218.

R É S U M É.

Mr. Stanislas Grabiński, propriétaire de Walewice aux environs de Łowicz a tué le 20 août 1914 un phoenicoptère adulte aux bords d'un étang. Il est à remarquer, que c'est la première fois, qu'on tue sur le territoire de la Pologne cet habitant des bassins de la Méditerranée, de la Mer Noire et de la Mer Caspienne. Le phoenicoptère était tué déjà en Poméranie (1869 et 1890), en Silésie (1895 et 1905) et près de Riga. Mr. Grabiński a fait don de ce phoenicoptère au Musée d'Histoire Naturelle de l'État Polonais à Varsovie.

JERZY KREMKY.

Drobne notatki lepidopterologiczne — Notices
lépidopterologiques.

Plusia ain Hochenw. 17VI1923 r. Mała Wieś (pow. grójecki, woj. warszawskie). ♂ świeżo wylęgły na pniu modrzewia.

Gatunek ten spotykany był dotychczas jedynie w górach. Seitz i Spuler podają go z Alp, gór niemieckich i północnych Węgier, w Azji od Altaju do Amuru. Ludwik Biró spotkał go we wschodnich Karpatach, a dr. Prüffer podaje go z Tatr (Dolina Strążyska).

Mój okaz z pod Warszawy, znaleziony w Małej Wsi w lesie modrzewiowym, jedynym na terytorjum Polski nizinnej, pozwala mi przypuszczać, że *Plusia ain* Hochenw. nie jest gatunkiem wyłącznie górskim, jak sądzono dotychczas, a występowanie związane jest raczej z obecnością modrzewia na danym obszarze.

Eriogaster rimicola Hb. W czerwcu 1918 r. gąsienice tej prządki wystąpiły licznie w Piasecznie (pow. warsz.) na starych dębach. Jest to pierwsze stanowisko występowania tego motyla w Polsce. Dotychczas znany z Niemiec, z północnej i środkowej Francji, na południo-wschód dochodzi do Rumunji i Dalmacji.

Pterogonia proserpina Pall. W czerwcu 1921 r. w Wawrze (pow. warszawski) znaleźliśmy z kol. M. Maślowskim kilkadziesiąt gąsienic tego motyla na wierzbowce kłosowej (*Epilobium angustifolium* L.), rosnącej w młodym zagajniku sosnowo-brzozowym. Młode gąsienice (zielone) w dzień spoczywają na liściach rośliny, starsze, ciemno-zabarwione, ukryte pod rośliną, częściowo zagrzebane w piasku.